

23. nedelja med letom

Pirniče, 9.9.2017

»Posvári jih!«

Dragi bratje in sestre!

Ko slišimo staro zavezo govoriti o prerokih, pogosto pomislimo na ljudi s prav posebnimi nadnaravnimi sposobnostmi, da vidijo v prihodnost in opozarjajo druge, kaj storiti, da bo ta lepša in srečnejša, ali vsaj, da se izognemo nevarnosti, ki nam grozi. To do neke mere drži. A treba je vedeti, da v tej sposobnosti, ki jo imajo preroki ni ničesar nadnaravnega. Prerok je človek, kakor drugi ljudje, le, da zna pozorno opazovati in se je, bodisi iz lastnih izkušenj, bodisi iz izkušenj drugih, nečesa naučil. Prerok zna povezovati vzroke in posledice in to je bistvo njegove sposobnosti. Ničesar nadnaravnega, ničesar, kar ne bi mogli, če bi le bili dosledni in manj zaslepljeni, doseči vsi.

V prvem berilu smo danes slišali o tem, kaj je naloga preroka. »*Kadar slišiš besedo iz mojih ust, jih posvári v mojem imenu!*« Prerok pozorno opazuje in na podlagi izkušenj spozna, kam vodijo takšna ali drugačna dejanja. In ko spozna, da ljudje počnejo stvari, ki jih v resnici vodijo v nevarnost ali nesrečo, jih je dolžan na to opozoriti. »*Posvari jih*«, mu naroča Bog.

Otrokom, dragi starši in stari starši, ste nekakšni preroki vi, ko jih opozarjate, kaj je prav in za njih dobro, česa naj se varujejo in česa izogibajo. Tudi ko otroku zabičuješ, da se bo ob vročem štedilniku opeknel, če ne bo pozoren, na nek način napoveduješ prihodnost in si nekakšen prerok. Pa zato ni bilo potrebno nikakršno posebno razodetje temveč le osebna izkušnja. Na tem načelu delujejo preroki; čeprav seveda v mnogo zahtevnejših in pogosto manj očitnih situacijah. Vloga preroka je, da svari.

Jezus nas vabi, da to vlogo prevzamemo vsi kristjani. Da svarimo drug drugega in se medsebojno opozarjamo na nevarnosti, ki nam grozijo. »*Ako greši tvoj brat zoper tebe, pojdi in ga posvári*«. Ne zato, da bi se ti sam rešil njegovega nadlegovanja in krivic, ki ti jih zadaja, temveč zato, ker veš, da greh prej ko slej škoduje predvsem temu, ki greši. Ljudje danes vse prepogosto mislimo, da se greh izplača. Gledamo, kako goljufi bogatijo, kako si krivičneži postavljajo vile, kako brezobrazneži segajo po visokih položajih... A vse to je zgolj videz. Ko pogledaš pod površje te bleščeče fasade, se tam skriva vse kaj drugega kot sreča in mir. Greh človeka usušnjuje in ne osvobaja. Če si vsaj malo iskren do sebe in vsaj povprečno inteligenčen, si boš to moral priznati. In ko to spoznaš, si, zaradi ljubezni, dolžan na to opozoriti tudi tiste, ki do tega spoznanja še niso

prišli. Če te bodo poslušali si jim morda rešil življenje in hkrati sebi pomiril vest, saj si vendar storil, kar si bil dolžan storiti. Če te ne poslušajo, si sami kopljejo jamo, ti pa si lahko miren, ker si storil, kar si moral.

Vsi, dragi bratje in sestre, smo tako poklicani v službo preroka, ki opozarja in svari pred nevarnostmi, ki grozijo. Po drugi strani je prav, da smo tudi sami pripravljeni sprejeti svarilo in spremeniti svoje ravnanje, če nas nekdo dobrohotno opozori na naše napake, naše grehe. Ne bodimo oholi in prepričani v lasten prav, saj se vsak lahko zmoti, celo mi.

Priznati to, je začetek ponižnosti. In hkrati priložnost, da spremenimo svoje ravnanje in si s tem nemara celo rešimo življenje. Morda že ne na tej, kaj šele na drugi strani.

Amen.